

BOONSTRA

MANFRED BIK

*Boonstra, 19 lessen van Nederlands meest dwarse ceo. Atlas Contact
384 pagina's
€ 24,99*

Biografieën van topmannen bevatten altijd lessen voor managers, maar ook beleggers kunnen er wat van opsteken, zeker als de topman bij beursgenoteerde bedrijven heeft gewerkt. Manfred Bik's boek over Cor Boonstra is volgens de auteur echter geen biografie maar: 'Een persoonlijk boek. Van mij over jou.' Zo zei Bik het tenminste tegen de voormalig Philips-topman. 'Eerder een zelfstudieboek voor managers, of een interview in 19 hoofdstukken.'

Toch zet Bik Boonstra in het begin van zijn boek direct neer als een silverback, een topaap op de bovenste rots, een geboren baas en leider. Het incident waarin Boonstra telefonisch afrekent met rivaal Dudley Eustace is fraai geschreven en illustratief voor de manier waarop Bik tegen Boonstra aankijkt. *Boonstra* is dus wel een biografie, maar het boek is allesbehalve een saaie reeks hoogten en dieptepunten uit een carrière. Uiteraard wordt gemeld dat Boonstra als zoon van een melkboer de SRV (van de rijdende winkels) groot maakte. En dat hij daarna succes oogstte bij Intradal, Douwe Egberts en Sara Lee, het Amerikaanse concern waar hij de tweede man werd. De jaren bij Philips krijgen, terecht, de meeste aandacht. En het leven na zo'n car-



MANFRED BIK ZET COR BOONSTRA DIRECT NEER ALS EEN SILVERBACK, EEN TOPAAP OP DE BOVENSTE ROTTS

rière: dat hij het als gepensioneerde jammer vindt dat hij nu 'niet meer zo effectief hoeft te zijn als vroeger.'

Reclameman Manfred Bik voerde een jaar lang wekelijks lange, openhartige gesprekken met Boonstra, op zoek naar een mogelijke verklaring voor zijn succes. Hoewel nooit helemaal zeker is of Boonstra het achterste van zijn tong laat zien, leidt dat zeker tot een aantal verrassende inzichten.

Interessant is wat hij zegt over commissarissen en accountants: juist zij die misstanden bij een bedrijf zouden moeten ontdekken, zijn

vaak degenen die de misstanden toedekken. Over zijn destijds volkomen onverwachte vertrek bij Sara Lee wordt ook (iets) meer duidelijk. Als topman van Douwe Egberts schoof Boonstra door naar de top van het moederconcern en kreeg hij ook volledig inzicht in de financiële en organisatorische gang van zaken. Hij dacht dat hij dat al had en weigerde de verantwoordelijkheid te dragen voor wat hij nu pas aantroft. Boonstra stapte op en een halfjaar later nam Sara Lee een voorziening van 732 miljoen dollar. Een klassieke bevestiging van de *Red Flag* die het onverwacht opstappen van een topman voor beleggers is, zeker als het is vanwege niet nader toegelichte 'verschillen van inzicht' of 'persoonlijke redenen'. De echte reden is dan bijna altijd koersgevoelig.

Een andere aardige anekdote in het boek is Boonstra's versie van de afgeketste overname van Apple door Philips in 1996. Dat hij dat destijds niet deed, was maar goed ook, want de Philips-cultuur zou weinig van Apple over hebben gelaten, denkt Boonstra. Een verstikkende cultuur veranderen, is blijkbaar moeilijker dan de vele drastische reorganisaties die Boonstra en zijn opvolgers doorvoerden. Ook een nuttige les die beleggers uit dit boek kunnen halen.

Beleggers die (ook) graag thrillers lezen, kunnen hun hart ophalen met *Bloedbank* van Jakob Bergen.

Hoofdpersoon is Rob Kemp, die als aandeelmanalist aan zijn droombaan denkt te beginnen in de dealingroom van een grote bank op de Zuidas in Amsterdam. Uiteraard valt dat tegen: dubbele agenda's en pesterijen, maar ook handel met voorkennis, koersmanipulatie en ander gesjoemel blijken heel gewoon. Als je niet meedoet, gaat dat zeker ten koste van je carrière. Hoe meedogenlozer de bankier, hoe succesvoller hij is. Je moet over lijken kunnen gaan, en in dit boek vallen er al snel echt doden. Droombaan wordt nachtmerrie dus, het is sinds *The Firm* van John Grisham een beetje een cliché in de thrillerwereld.

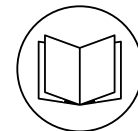
Maar thrillers zonder clichés bestaan niet en *Bloedbank* leest wel lekker weg. Het boek



BLOEDBANK

JAKOB BERGEN
Bloedbank
Writers United
216 pagina's
€ 14,95

geeft een aardig kijkje in de keuken van het Nederlandse zakenbankieren. Aan de titel en de omslag zou je kunnen afleiden dat het een tamelijk grimmig boek is, en dat klopt ook. Er vloeit behoorlijk wat bloed en het neigt soms naar regelrechte horror. *Bloedbank* zit ook barstensvol verwijzingen naar horrorfilms en klassieke horrorverhalen. Een vorm van horror is echter ook de manier waarop bankiers met elkaar en hun klanten omgaan. De auteur heeft een achtergrond in de bankwereld en hij (of zij?) laat haarfijn zien hoe klanten, als ze pech hebben, uitgemolken kunnen worden door hun bankman. Het verhaal speelt kort voor de Kredietcrisis, een tijd dat de klant bepaald nog niet centraal stond in de financiële sector. Overigens vraagt de auteur zich in het nawoord hardop af in hoeverre dit nu wel het geval is, en of dat ooit zo zal kunnen zijn. Een bankier verschilt uiteindelijk namelijk niet wezenlijk van een tweedehandsautoverkoper. *Bloedbank* lees je in één ruk uit.



EEN VORM VAN HORROR IS OOK DE MANIER WAAROP BANKIERS MET ELKAAR EN HUN KLANTEN OMGAAN